Recensie: Angèle ****

Sportpaleis Merksem
zaterdag 10 december 2022

foto © Live Nation Belgium

Recensie:
Maar liefst drie MIA's won Angèle dit jaar. Samen met Dua Lipa had ze met 'Fever' in 2021 de hit van het jaar te pakken vond het televotende publiek in Vlaanderen. Ook in de categorie pop en solo vrouw trok ze aan het langste eind en mocht ze de trofee mee naar huis nemen. In totaal heeft ze zo over verschillende edities genomen maar liefst 11 MIA's in de wacht gesleept. En toch blijkt zelfs dat niet genoeg om een Sportpaleis uit te verkopen. Zeker, met zo'n 15.000 verkochte tickets was de grootste concertzaal van het land meer dan aardig gevuld. Maar met dat cijfer vul je de zaal als je een volledig zittend concert geeft en dat was niet de bedoeling van Angèle. Het gevolg was dan ook dat er wel nog héél veel plek over was op het staand middenplein.

Het is de allereerste keer dat concertnews.be een concert van Angèle recenseert. Niet dat we mevrouw Van Laeken die 15 jaar jonger is dan ondergetekende niet eerder aan het werk zagen. Op 10 november 2019 waren we er immers bij toen ze in de Lotto Arena optrad. Toen hadden we net hetzelfde gevoel als we bij zeer veel gehypete artiesten hebben, het is niet verkeerd wat ze doet, maar om nu te zeggen dat we er wild van werden, da's ook wel wat overdreven.
Een blik op de verkoopcijfers van haar platen in Vlaanderen lijken een behoorlijk dalende trend aan te tonen. Haar debuut 'Brol' is ondertussen goed voor 7 keer platina leert Ultratop ons terwijl opvolger 'Nonante-Cinq' dat een jaar uit is het moet stellen met 2 keer platina. Da's toch een serieus verschil. Live vonden we Angèle altijd wat saai, wat braaf, en vooral ook visueel brengen wat andere internationale prefabpopzangeressen zoals Katy Perry al jaren doen. In die mate dat je je afvraagt wat voor imago ze zich nu zelf wil aanmeten vermits de vorm en de inhoud wel eens haaks op elkaar durven staan. Ook in het Sportpaleis was het niet anders.
Angèle trekt net als die andere peroxyde blonde artieste uit Wevelgem een bijzonder breed publiek aan. Zowel erg jonge kindjes en hun mama's, twintigers en ouder in combinatie met een afvaardiging van de lqbtqia+-gemeenschap zien we in het publiek zodat het wat aanvoelt alsof we op een late Sinterklaasshow van Studio 100 zijn aanbeland maar dan zonder Sint want die is ondertussen al terug naar Spanje. Het gevolg is dan ook dat het best wel een uitdaging vormt om al die doelgroepen te pleasen waardoor Angèle moest trekken en sleuren tijdens haar show om de fans zo 'chaud' te krijgen als ze wou.
Naast ons zat een jongetje dat kennelijk mee moest met de mama. Vermits de show van 9 tot 11 's avonds duurde, voelde je gewoon hoe het veel te kleine kind voor zo'n late show moe begon te worden. Tijdens

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

inkakmoment 'Mauvais réªves' legde ie dan ook zijn hoofdje op de schoot van zijn mama. Het gaf nog maar eens aan hoe jonge kinderen tegenwoordig op het ritme van hun ouders moéten leven en dat niet andersom gebeurt. U kan ons ouderwets vinden, maar wij hebben daar onze pedagogische bedenkingen bij.

Angèle hinkt op twee gedachten. Aan de ene kant wil ze haar albumhoes met de roze rollercoaster uitspelen bij de start van haar concert dat aanvangt nadat 'Baby one more time' van Britney Spears gedaan is. Op de allerlaatste noot daarvan maken we een black out mee. Die visuals van een attractie, die ook te zien is tijdens afsluiter 'Bruxelles, je t'aime' roept volledig het universum op van Katy Perry wiens 'I kissed a girl' - uiteraard, het is een pro-lesbisch nummer - door de luidsprekers schalde voor het concert begon.

Tijdens 'Bruxelles, je t'aime' zien we een rollercoasterrit tussen de wolken, de regen, het Atomium en Brusselse wafels. Met zo'n rollercoasterrit start de show ook op de tonen van 'Plus de sens' waarbij het geluid voor het publiek tot twee keer toe uitviel in het Sportpaleis, wat ons een fout van de productie leek, eerder dan een technisch issue. Toen we ons in de visuals in een karretje leken te bevinden dat naar boven werd gebracht op een ketting, zagen we dan ook de jongste kindjes rondom ons toen we zogezegd boven geraakt waren hun handjes in de lucht steken. Dat was best grappig en vertederend om te zien. Of hoe zij het verschil niet zagen tussen fictie en realiteit.

Maar die visuals stonden verder haaks op de rest van Angèles overgestileerde en wat steriele show (waardoor die ook niet onder onze huid kroop, waar Olivia Rodrigo op Glastonbury Festival wél in slaagde) waarin ze voornamelijk het premium-gevoel van Beyoncé opzocht. Wit tegenlicht, dansers die samen met haar een diagonale lijn vormen die gradueel hoger gaat waarbij zij rechts onderaan de trap zit, dansers die rond haar cirkelen, een moment dat ze op een vierkant ledscherm waaronder ook vele witte spots zijn aangebracht staat, Angèles silhouet dat we zien als ze voor de ledbelichting staat … Het moet gezegd, op Kendrick Lamars show op Glastonbury Festival na was Angèles concert een van de visueel fraaiste van het jaar. Maar, en nu komt de maar, door die focus op de looks, de verpakking, gaan de toeschouwers ook al snel over in 'kijk'-modus en dus in mindere mate mee voor de beleving.

Vandaar ook wellicht - los van de heterogene samenstelling van de bezoekers - dat Angèle aan dat publieksenthousiasme moest trekken en sleuren. Dat staat dan nog los van het feit dat een Vlaams publiek tijdens een concert altijd wat koeler reageert dan wanneer je bijvoorbeeld dezelfde show zou meemaken in Brussel. Verder had Angèle gewoon de ruimte op het middenplein om eventueel een catwalk en B-podium (bijvoorbeeld wanneer ze solo op piano 'Solo' en 'Taxi' speelt) toe te voegen, zodat ze ook dichter bij de fans die op de frontale tribune zaten, even kon zijn. Het is onvergeeflijk dat de productie daar niet aan gedacht heeft. In een zaal als Vorst Nationaal dat een stuk kleiner is dan een Sportpaleis heb je dat misschien niet nodig, maar wij kennen nauwelijks internationale popartiesten die dit niet doen in deze voor Van Laeken "mythische" zaal.

Angèle is 27 jaar. Uiteraard speelt ze volledig haar imago uit, ook tijdens de show (Hier dat van meisje-meisje. Kent u immers een twintiger die nog roze haarspeldjes in haar haar steekt, tenzij ze een bad hair day heeft om snel en makkelijk dat issue te verhelpen? Wij niet ...) waarin ze gekleed werd door Chanel hoewel we haar slechts in twee outfits zien. De Nonante-Cinq-tour voelt zo ook wat fake aan als het gemiddelde Instagramaccount van een influencer. Ook tijdens deze show zat er letterlijk een filter op wat we te zien kregen. Zo was het bijna onmogelijk door de gekozen sepia-achtige filter van de live beelden tijdens 'Ta reine' om te zien of ze nu een regenboogvlag mee op het podium had, of een andere. Toen ze het nummer aankondigde had ze het over 'Un love' (straf dat Franstaligen 'amour' ondertussen inruilen voor de Engelstalige variant, bedachten we) die "niet noodzakelijk getolereerd wordt in de huidige maatschappij".

Het moet gezegd, Angèles conditie is stukken beter dan die van haar Wevelgemse collega die in de Lotto

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Arena al na het eerste nummer buiten adem bleek. Angèle kwam véél dynamischer over, sprong, huppelde, wiegde met haar heupen tijdens haar concert en twerkte zelfs even in haar zilverkleurig mini-broekje tijdens 'Balance ton quoi' waarbij ze komaf maakt met het patriarchaat. Het zal best zijn dat dat nog nodig is, maar eerder in de show zagen we haar tonen hoe een matriarchaat er uit zou kunnen zien. Met twee dansers die een levend microstatief vormen voor mevrouw Van Laeken. Zeker, visueel ziet het er zeer sterk uit, maar als je verder gaat kijken dan dat, bekruipt je toch een onbehaaglijk ongelijkheids-gevoel terwijl de artieste net voor gelijkheid zou willen staan ... Het is in dat soort details dat we toch wat tegenstrijdigheden ontwaren in wat ze doet en waarvoor ze wil staan.
Zelf had Angèle bijzonder veel zin in deze show in het Sportpaleis. 6 jaar geleden studeerde ze in onze stad jazz op een moment dat ze niet wist welke richting uit te slaan met haar leven. Dat ze nu in de grootste concertzaal van het land mocht optreden vond ze "un truc de fou". Haar enthousiasme werkte aanstekelijk op het publiek dat onder andere stevig 'Oui ou non' meezong. In 'Tout oublier' werden de lyrics een stuk mee geprojecteerd zodat het publiek onder andere kon meezingen dat een gevoel van onbehagen niet meer in de mode is. Bij 'On s'habitue' zat ze voor het ledscherm waarop beelden van de wind die door een korenveld blaast, geprojecteerd werden. De fans zwaaiden mee op het ritme van de muziek en haalden ondertussen hun smartphonelichtjes boven.
'Perdus' bleek net als 'Mauvais réªve' voor dé inkakmomenten van de show te zorgen, waarbij ze een groot deel van het publiek verloor terwijl de basdrum in 'Les matins' de handen van de fans terug op elkaar kreeg. Damso was er niet bij tijdens 'Démons' en ook Dua Lipa hoorden en zagen we niet live tijdens 'Fever' in het Sportpaleis maar Angèle had wel voor een knappe verrassing gezorgd door Tamino op het podium te vragen en samen met hem hun 'Sunflower' uitstekend live te brengen. 'Taxi' vonden we met die 'Wat heb je me aangedaan?' te repetitief en wat saai waardoor ons gevoel dat we in 2019 hadden tijdens het concert van Angèle ook nu deels overeind bleef.
Als we dat met een rollercoaster moeten vergelijken, was het geen bijzonder opwindende - hoewel Angèle dat duidelijk wel was en trots op haar prestatie - rit, daarvoor was er letterlijk te veel afstand tussen publiek en artieste en vonden we datgene wat we te zien en te horen kregen nu ook weer niet van die aard dat we er helemaal ondersteboven van werden. Maar we hebben wel een fijne tijd beleefd. Dat wel.
< Bert Hertogs >
De setlist:

Plus de sens
Tu me regardes
La loi de Murphy
Pensées positives
Oui ou non
Tout oublier
On s'habitue
Profite
Ta reine
Perdus
Les matins
Je veux tes yeux (met lange outro)
Amour, Haine & Danger

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Jalousie
Taxi (solo aan de piano)
Solo (solo aan de piano)
Sunflower (met Tamino)
Tempéªte
Mauvais réªves
Libre
Flou
Fever (zonder Dua Lipa)
Balance ton quoi

Bis:

Démons (zonder Damso)
Bruxelles je t'aime

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.